

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 3. Fortunæ inconstantia metum modestiamq[ue] felicibus inijcit,
miseros autem in spem vocat secuturæ mutationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

Et casuum varietas, quid doceat? 51

Nempe tamen vitam captus ab hoste tulit.
Ille Syracusa modò formidatus in urbe,
Vix humili duram reppulit arte famem.
Quid fuerat Magno maius? tamen ipse rogavit
Submissa fugiens voce clientis opem.
Cuiq; viro totus terrarum paruit orbis,
Indignus effectus omnibus ipse magis.
Ille Ingurthino clarus Cimbròq; triumpho,
Quo victrix toties Consule Roma fuit:
In ceno Marius iacuit, cannàq; palustri,
Pertulit Et tanto multa pudenda viro.
Ludit in humanis diuina potentia rebus,
Et certam praesens vix habet hora fidem.

§. III.

Fortune inconstantia metum modestiamq; felicitibus inicit, miseros autem in spem vocat secutura mutationis.

Hæc felicitatis mutatio superbiam domat, frenatque insolentium immanitatem. Sesostris rex Aegyptiorum victorijs illustris, vt Paulus Diaconus refert, currum aureum preciosissimis gemmis ornatum sibi construxit: cui insidens à quatuor regibus denictis planstra subeuntibus se trahi passus est. Cum, festo quodam die, regum vnus, oculis conuersis, continuo retrospiceret, rotæ volubilitatem intuens, Sesostrisq; causam respectus percontaretur, respon-

D 2

disse

Paul.
Diaconi
de reb.
Rom. lib.
17.

Eccli. 38.
23.
Brufoni-
us l. 2. c.
37. ex
Herod.
l. 1.

disse fertur: *Cum stupore admiror Rotam, cum eam instabili modo ferri, atq; aliàs aliter volui, & nunc quidem sublimia demittentem, rursus demissa sublimantem conspicio. Sesostris, ubi dictum illud intellexit, statuit, ne illi posthac currum traherent. In hac igitur felicitatis infelicitatisq; rota, & metus est felicitium, & spes miserorū. Quicumq; elatus est, cuiusq; omnia ad votum fluunt, quoties mendicum, quoties captum, quoties miserum aspicit, putet illum sic loqui: Memor esto iudicij mei: sic enim erit & tuum: mihi heri, & tibi hodie. Hæc qui audit, non præsumit: qui spernit, cadit. Cræsus consultus à Cyro de bello suscipiendo contra Tomyrin reginam Massagetarum: Si tibi, ait, esse videris immortalis, nihil est opus, ut meam tibi sententiam dicam. Si verò te quoq; agnoscis hominem, illud imprimis discito, talem humanarum rerum circum esse, qui rotatus, eosdem semper fortunatos esse non sinit. Cyrus imperandi libidine accensus Cræso non paruit. Itaq; in eo bello perijt. Cautior est, qui se meminit esse mortalem: & , qui se hominem esse nouit, nihil humani scit à se esse alienum. Quidquid ergo acciderit sic sapienti, non est inexpectatum, cum & illud præceptum teneat: Fortunam reuerenter habe; & fi-*

& fictam hanc Deam sciat globo insistere; aut rotæ instar volui. Sic composito, ait Sapiens ille, nihil accidet. Sic autem componetur, si, quid humanarum rerum varietas possit, cogitauerit antè, quàm senserit: si & liberos, & coniugem, & patrimonium sic habuerit, tanquam non utiq; semper habiturus, & tanquam non futurus, ob hoc, miserior, si habere desierit. Calamitosus est animus futuri anxius, & ante miseras miser, qui sollicitus est, ut ea, quibus delectatur, ad extremum usq; permaneant. Nullo enim tempore conquiescit, & expectatione futuri, presentia, quibus frui poterat, amittet. In equo est autem dolor amisse rei, & timor amittenda.

lib. 10
ep. 98.

§. IV.

*Fortuna remedium est, mala sua non putare
maiora esse malis aliorum.*

At mala contingunt, & saepe, quæ omnium sunt molestissima? Iterum hîc errant homines, qui planè sua maximè æstimant, & ibi, quod dicitur, ubi dolent, manum habent. Nam sicut inuidorum oculis

*Uberior seges est alienis semper in agris,
Viciniq; pecus grandius uber habet,
ita vicissim mala nostra, mala maxima putamus: & quocunq; corporis membro vl-*